

Ἐπιγραφὰς ἐν Β.β.β. Αντίγραφοι τοῦ 1906. ^{1891 H.S.}

Ἡ Β.β.β. κίται 70 κίδια Β.δ. τῶν Κ.π. 20 Δ. τῶν.

Μαύρος Βασιλεὺς

Ἦτο ἔδρα τῆς φυλῆς Ἀστῆς, ὅθεν καὶ Ἀσθινὴ ὑποβίβει
πρὸς Θράκην.

Ἀρχότερον ἔδρα τῆς βασιλείας Θρακῶν βασιλείας, τῇ ὅᾳ τῇ γενεολογίᾳ
κελεῖται κατωτέρω.

Dawkins / Hasluck:
Ἐπιγραφὰς ἐν Β.β.β.

Annual British
School at Athens.

v.12. 1905.-6

£.175-183

1. ἔσται κερφόρον

Ἀπόλλωνι Πά-
ντων ἀνι-
σθῆναι Ἀπολλών[ι-
ος] ἔπτα κίλιον

γενόμενος στρατη-
γὸς τῶν περὶ Ἀν-
ιόλην τόπων ἐπὶ
ἱ[σ]τορίας του Θρα-
κῶν δυνάστου
βασιλέως Κότ[υ-
ος] υἱοῦ κατ[ί-
β]ασιλέως

Ῥομφιάδου
θυγατρὶδος

Ῥομουπόρι-
ος δὲ Θρακῶν
δυνάστου υἱ-
οῦ.

Στρατηγός: ὅσον ἀφορᾷ τὸ στρατη-
γία, τὸ κοινὸν τῶν διακρίσεων τῶν
τῶν Θράκων ἴδι Μουρσεν: Provinces
306, note 3.

Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀναφέρονται
ἐπὶ τοῦ Πλοδαρίου: III ii 8-9.

Καὶ στρατηγὸς Ἀσθινὴς γεν-
νοῦνται ἐν ἐπιγραφῇ τῆς
Τοροῦ (Eph. Epig. ii 352 = Dand. loc. cit. No. 62 f. cf. ibid p. 317. Q.1.)

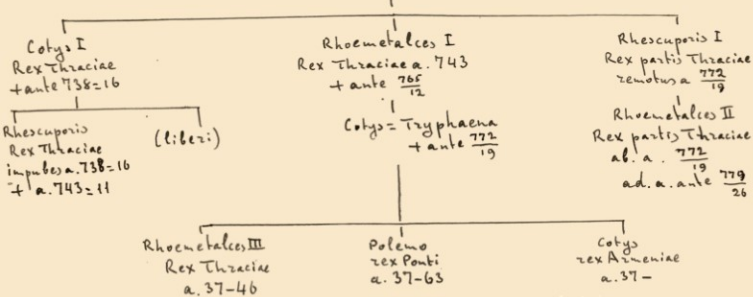
Τὸ στίγμα τοῦ βασιλεῖος οἶνον τῆς Θράκης δὲ εἶναι ἔτι μαθαρῶν.
Ἄνεκτος ὁδὸς καὶ πληροφορία προέρχονται ἐκ τῶν ἀναφο-
ρῶν ἐπὶ τῶν ἱστορίων κατὰ τοιαύτας περιόδους, ὅσας οἱ Ῥωμαῖοι
ἐνδιαφέροντο καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς Θράκης, καὶ ἐν Θρακίᾳ
ἐπιγραφῶν, ἐν τῇ ὅᾳ δύο τοὺς ἄλλους, ὅς ἡ παρούσα, προέρχεται ἐν
Β.β.β.

Ρωμαῖοι: Ant. Hell. ii 1236; Eph. Epig. ii 256

ἀποδοθῆναι

Τὸ τὸ τοῦ Μομμεν: Eph. Epig. ii 250 ff. (4th τὰ παραπάνω ὅπως πρόκειται
ταῦτο τοῦ Croftfoot, J. H. S. xvi. 324 ff.) ποὺ ἐμφανισθῇ γινώσκον
γινώσκον, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναγνώσκειν διὰ ἔχῃ ἀντιπροσώπων ἐν τῷ
συμπλήρωμα τοῦ δε. ὡς ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχῃ ὡς ἑξῆς:

Sadala (?) (1)

ἐν τῇ πρὸ ἡμῶν ἐπιγραφῇ λαμβάνομεν τὸ ἑπὶ ἡμῶν στίγμα

Cotys
Rhesusporis = daughter
Rhoetalces.

Ἐπειὶς δὲ ἐκείνη διαδοχὴν δὲ τὸν Ροιφτάδην τὸν
ἐπιγενέτη, ὡς οὐκ τὸ Ρωμανόπουλος II. ἀντιφάσκει τὸν Ροιφτάδην II.
ὅτι ἔχον ἀπὸ χίρων τρεῖς Ροιφτάδης. Παράδειγμα καὶ ἄλλων
ταῦτα, καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἀδύνατοι.
ὡς ἐστὶν ἐκείνη ἐκείνη τὸν ἑνὸς Ροιφτάδην ἔχον
ὡς καὶ Ρωμανὸς Ρωμανόπουλος I. ? Ἡμεῖς
τὸ ἐκείνην πολλὰς σπουδαίαν ὡς τὸ ἑνὸς τὸν Ροιφτάδην III. ἢ
Α. ἐπιγενέτη τὸν Ἀττίαν, δυνάμει δὲ ὁ δὲ ἑνὸς ἑκείνου παρὰ
ἐκείνην καὶ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν. (C.I.A. III 1264. Περὶ ταύτης
Neubauer ἢ Henrich x. 148. ὅτι καὶ δὲ ὁ δὲ ἑνὸς τὸν Ροιφτάδην II. καὶ
III. τὸν Μουσαν).

III του Μουμσεν).
 (1) 'Ο πατήρ τῆς τριῶ ἀδελφῶ καὶ τοῦ Μουμσεν ἦτο ὁ Sadala. Καὶ τὸν
 Crowfoot ὁ Πρωτότοπος. ἀνδραγαθῶς

A letter after confessions, ὅτι καὶ τῇ ἐπιγραφῇ καὶ διδομένη γενεαλογία τοῦ
Ροιγιντάμου, καὶ υποσημαίνει ~~τὴν~~ ἐπιγραφὴν εἰς τιμὴν ἄλλον θρανίου
ὑψηλότεον, S. Julius (Cotys?) Κότος, δουλόλου. Θρανίου νινύου... καὶ
δυνατεῖται τὸ Θρανίου δουλόλου, Ροιγιντάμου etc. (Athen. Mitt. vi. 40; }
cf. J. H. S. xxii. 131. xxiii. 91.)

2. Ἰσὶς ἡ ἑορτάζουσα. Κιφιν ἔ τῇ πόλει τῇ Καίτοι, Χριστὸν ἀντιβῶν
ἀντὶ τῆς Βίβλου.

B]ασιλ^ακό[τ]υ(ν) βασιλεὺς ^ῥῥησιν^οπόρις υἱ[ὸν]
^ῥῥησιν^ο οἱ πρῶ[τοι] κατακτείνουσιν αὐτὸν
 ἡνρ^ον ἰατ^ορ^ο θ^ον.

από τις βιβλικά είναι βιβλικά το Ρωμαϊκό census, τόσο στην ουσία
γιατί περί του παρ' ούτος census, όπου λίγες διέσεις είναι σχετικές
με την χρονολογία.

Διὰ τὴν ἑαυτῶν, χαρακτηριστικὴ τοῦ ἐποχικοῦ τοῦ Αἰγίου cf. τὴν
Οὐρανίου ἐπιγραφὴν C.I.A. iii 552, συγκριθεὶς μετὰ Eph. Epig. ii 252)
ὁ τύπος ἐστὶν συνήθης ἀπὸ τοῦ 74 π.Χ. } κατ' οὖν. Meisterhans: gram. d.
Alt. Inschr. v. 154.

Att. Inschr. r. 154.
 O Mousen anget. in Koten 'Ρουσσοπολις, καὶ καὶ μὲν ἐν τ. Γ. Α. iii 585
 ἐν ἄλλῃ σκ. All ἡ γὰρ εὐτοὶ ἐν τῷ ἀντὶ τῷ ἐπιγραφῇ τῷ Β. 15
 τῷ τῷ ἐπιγραφῇ, τῷ ἀντὶ τῷ ἐπιγραφῇ τῷ Β. 15, ἐν τῷ τῷ ἐπιγραφῇ
 ἐν τῷ Koten-I τῷ Mousen.

Αποτ' ὑψηλῶσαν τὰ ἀντ' ἑρῶσαν { ἄλλαν οὐκ ὀκνῶν ἡδὲ τὸ στίγμα τῷ βασιλεῖ
τῷ Ἰσλῶν, Σαυοσιμῶσαν ἡδὲ τῷ Kalinka: (Antike Denkmäler in Bulgarien
1906. No. 157).

Ἀνδρῶν [ντ]ε[ῶ]ν [ὑ]πὲρ τῶν [ρ]οι[τ]ῶν [τ]αλῶν βασιλέων
 κότε[ρ]ος κα[τ'] [βασιλ]έως [ρ]οι[τ]ῶν [τ]αλῶν [νι]μῶν καὶ
 πυθ[ό]ν [νι]μῶν βασιλέων [τ]ῶν [ρ]οι[τ]ῶν [τ]αλῶν καὶ
 βασιλέων πο[τ]ῶν [νι]μῶν θυγατ[ρ]ῶν. τῶν ὅ[ν]των καὶ
 τῶν σ[υ]ν τῶν [νι]μῶν ἐφ' ἃς [νι]μῶν Ἀ... [τ]αλῶν

Ο Ίσχυος τῆς διπλοῦς ἐξέλιξης τῆς οὐρανίας τῆς ἀνδρῶν
ἀποδοξίης. Κατὰ τὴν διπλοῦς ἐξέλιξη τῆς οὐρανίας
ἀποδοξίης τῆς οὐρανίας ἐξέλιξης τῆς οὐρανίας

an. 1. order

ὅτι τὰ ἀναφερόμενα πρώτα γίνηται τῶν προδίων, τῶν γινώσκων μία ἀντίγραφον
ἵνα πάντες, ὡς αἱ γινώσκον αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν θρανίων βασίλειαν ἀναφέ-
ρουν τὰ παλαιὰ καὶ πάππου.

Ὅμοιος ὁ ἐνδεκάτος τῶν ἐπιγραφῶν δὲ δέχεται τὸ ὄνομα ταυτίου τοῦ βασιλέως
ὀνόματι 'Ροιμυτάδην (Πυδοδριδῶν, καὶ τὰ 'Ροιμυτάδην καὶ Πυδοδριδῶν
ὁ δὲ π. μετανοήσας ὡς ὁμοίαν ἐπιγραφὴν ὑπάρχον ἐν Βελγίῳ (ἐρη.
ἐρηγ. iii. 256 = Dacot. Inscr. de la Thrace p. 377. No. 62e) καὶ τοῦ θρανίου
ἀποδοῦν, ἀγνώστου ἄλλου, τῶν ὅτι νῦν τοῦ Κότους II (Τρεβελιανῶν).

Ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Βελγίας ἔχει ὡς ἑπείτα: -

Ὡς ἀγνώστου ἐπίστου... ὑπὲρ τῶν 'Ροιμυτάδην καὶ
Πυδοδριδῶν ἐν τῷ κατὰ τοὺς Κοιχα[χ]ητικῶν
πόλεμον κινδύνου σωτηρίας ἐνέμενον καὶ
ἐπιτυχίᾳ τῶν 'Λοῦλιος Πρῶτος (χ)ος χαρίσας [ἐν] τῷ.

Ἡ ταυτότης τῶν ὀνομάτων ἢ ἐπαρκεῖται τῶν ἐνέμενον ὑπὲρ σωτηρίας
ἐν τῷ κατὰ τοὺς Κοιχα[χ]ητικῶν πόλεμον, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι συμπληρωματικαὶ
ἢ καὶ τῆς ἑτέρας, ἢ ἀδυνατοῦ καὶ ἀντοφάντων ὑπάρχοντων ἐν
ἀρμονίᾳ καὶ γινώσκον ἱστορικῶν γεγονότα.

Ἀναφερόμενα πρῶτα ὡς τὸ διδάσκει, ὅπως τὰ ὑπάρχοντα ἀπὸ ἐπιγραφῆς
τῆς Βελγίας, α ὑπάρχοντα ἀσφαλὲς ἴδαται ὡς τὴν φύσιν τοῦ Κοιχα[χ]ητικῶν
πόλεμου, ὅτι καὶ εἶναι γινώσκον ἀπὸ τῶν Τάμλων: Annales iii 38, ὅτι συνέβη τὸ
21 f. X.

Ὁ 'Ροιμυτάδην τῶν ἐπιγραφῶν μέχρι τοῦδε ἐταυτίσθη καὶ τὰ 'Ροιμυτάδην III
II.

Τὰ γεγονότα τοῦ πόλεμου εἶναι ὡς ἑπείτα:

Τὸ 19 f. X. ὁ Κότους II ἐδοξοφονεῖται ἐν τῷ θανάτῳ ἢ οὐκ ἐν τῷ θανάτῳ
ἐν τῷ θανάτῳ ἐν τῷ θανάτῳ ὑπὸ τοῦ Ρύφου, ἢ τὸ βασίλειον τοῦ βασιλέως
ἐν τῷ θανάτῳ ὑπὸ τοῦ Ρύφου, ἢ τὸ βασίλειον τοῦ βασιλέως
Κότους. Ὁ πρῶτος τῶν νῦν, ὁ καλεῖται 'Ροιμυτάδην III, ὁ δὲ ἐν τῷ
θανάτῳ ἢ τῷ θανάτῳ Τρεβελιανῶν Ρύφου, δίδωται ἀπὸ τῶν ἑνῶν.

Τὸ 21 f. X. ἐπαρκεῖται ὁμοίαν τῶν Coelaletae (ἄλλου φύσιν,
ἐν τῷ θανάτῳ καὶ τῶν κατὰ τὸν θανάτῳ διακρίσεων αὐτῶν,
ἐν τῷ θανάτῳ "τὸ βασίλειον" ἀπὸ τῶν πρῶτων.

Ἀβρότιον ἐπίσημον τοῦ υἱοῦ τοῦ Κότους ἐμπαιδευμένος ἐν Πίζῃ καὶ τὰ ἐν
Καλιγούλῃ.

ὅτι ἀποδυνάμει δυνάμει ἐν Κοιλακίῃ καὶ πόλιν δόξεν εἶναι, ἴσως,
ἔφησε τὸ ὄνομα 'Ροιμυτάδμυ, δαδ. ὁ 'Ροιμυτάδμυ II ὁ υἱὸς τοῦ Κότους, ὅς
ἐστὶ υἱὸς ἀνδρός.

Ὁ Τάυλος δὲ φησιν ὅτι τὸ ὄνομα; ἐν iii 38 καὶ 39 λέγει

«Regem urbenque Philippopolim circumsidunt», ἐν iii 39

«Regis opportuna eruptione».

Ὁ νῦν τῶν 'Ροιμυτάδμυ οὐδέποτε κληρονομῆται ὀνομαστικῶς ἀπὸ τοῦ Τάυλου,

ὅς ἐστι δὲ διὰ τοῦ «liberi Cotyis».

Καὶ ἂν αὐτοὶ αἱ ἐπιλόποι ἐπιγραφαὶ ἔρχονται εἰς ἀντιστοιχίαν ἀνταρτίου
(conflict) καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐν τῇ Ρωμαίῳ συγγραφῇ, ἀναγράφονται
πρῶτα ἔχον τὴν μέγιστον βαρύτητα.

Ἀναφαιρόμενος εἰς τὸ στίγμα, τὸ δὲ στίγμα ἐν τῇ ἐν τῇ Ἀποδυνάμει ἐπι-
γραφῇ, ὑπάρχει τὰς ἐπιλόποις σχέσις, καὶ ὁποῦνται: -

(α) 'Ροιμυτάδμυ

Κότους

'Ροιμυτάδμυ

(β)

Ποδέμυ
'Ροιμυτάδμυ = θυγάτηρ

Ποδέμυς.

Τὸ (α) συναρμόζεται καὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Μόμμυ, καὶ οὐκ ἀδύνατον
«'Ροιμυτάδμυ» εἰς τὸν 'Ροιμυτάδμυ III.

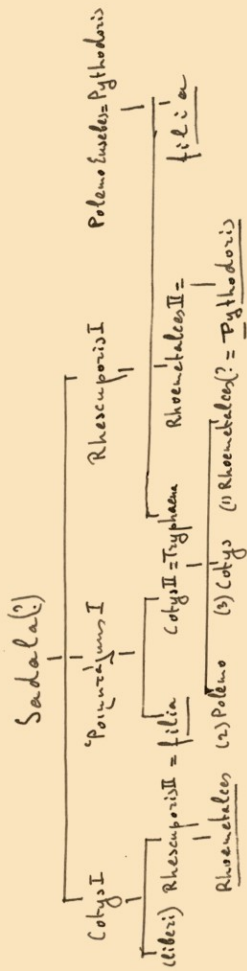
Τοῦτο δυνάμει ὁ υἱὸς τοῦ Κότους ὁ 'Ροιμυτάδμυ II ὁ υἱὸς βασιδῆ, ὅς
ἀνδρὶς ἐν Φιλιπποπόλει, ὁ ποῦτος δὲ οὐδέποτε τῇ ἐπιγραφῇ ἐν
ἀσσομαδῇ εἰς βασιδῆ ἢ δυνάστην πολὺ ἔνδοξον τὴν βασιδῆ ἐπὶ δυνάμει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ (β) Ποδέμυ ὁ υἱὸς τοῦ Πόλου, ὅς ἐννεμφύδῃ καὶ
Ποδέμυς εἰς ὁ πᾶν δυνάστη. τοῦ Κότους II, ὁ δὲ ἀδύνατον καὶ τὸ
'Ροιμυτάδμυ II ὁμοίως.

ἀνδρὶς

Ἡ νεώτερα Πυθοδωρίδης δὲ εἶς δυνάστην καὶ ἀρχὴν ἐκ νεφελῶν ἔδειξεν τοῖς Ποικυτάδων III ἀλλὰ ἐπὶ πλεονεξίᾳ καὶ ἐπὶ χρίσει ὡς ὁμοῦς, ὡς ἄνευ διέδοχον (heires) τοῖς Ποικυτάδων III.

Χάρη ἐπιρρίψας ἐπαυδαρβαῖον τὴν γενεὰν τοῦ θρακικοῦ βασιλεῦς οἶκον, τὰ ὄνόματα τὰ ὅσα προσδίδεται ὡς τὴν παροῦσαν γενεὰν φέρει υπογραφήν:—

AKAΔHMIA AΘHNΩN